

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urtos/1/2018
Identifikačné číslo spisu:	2017010026
Dátum vydania rozhodnutia:	07.02.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Šišková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:2017010026.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci odsúdeného Z. R., v konaní o podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vykonávaného na základe rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6Ntc/6/2017, zo 4. júla 2017 o uznaní a výkone rozsudku Mestského súdu v Brne, sp. zn. 4T/158/2016, zo 16. decembra 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Brne, sp. zn. 4To/15/2017, z 31. januára 2016, na neverejnom zasadnutí dňa 7. februára 2018 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného Z. R. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3Ntc/18/2017, z 12. decembra 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného Z. R. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave uznesením, sp. zn. 3Ntc/18/2017, z 12. decembra 2017 zamietol podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona žiadosť odsúdeného Z. R. o podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov uloženého mu rozsudkom Mestského súdu v Brne, sp. zn. 4T/158/2016, zo 16. decembra 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Brne, sp. zn. 4To/15/2017, z 31. januára 2017, uznaného a vykonávaného rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6Ntc/6/2017, zo 4. júla 2017, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Leopoldove.

Krajský súd v Trnave napadnuté uznesenie odôvodnil na tom základe, že formálnu podmienku pre podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený splnil po tom, ako vykonal polovicu uloženého trestu. K prvej materiálnej podmienke spočívajúcej v tom, že odsúdený svojím správaním a plnením pracovných povinností preukázal polepšenie, krajský súd uviedol, že táto podmienka splnená nebola. Odsúdený nebol zaradený do práce ani počas väzby ani počas výkonu trestu odňatia slobody na území Českej republiky a ani na území Slovenskej republiky. Neboli mu uložené disciplinárne odmeny ani tresty. Správanie sa odsúdeného svedčí len o tom, že odsúdený sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody prispôbil. Adaptáciu odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody však nemožno považovať za takú skutočnosť, ktorá by nasvedčovala polepšeniu, najmä z dôvodu, že sa jedná o odsúdeného, ktorý už bol v minulosti viackrát vo výkone trestu odňatia slobody. K druhej materiálnej podmienke, že

možno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život krajský súd uviedol, že rovnako ani táto podmienka splnená nebola. Odsúdený Z. R. sústavne pácha prevažne majetkovú trestnú činnosť a to nielen na území Slovenskej republiky, ale aj na území cudzích štátov (Česká republika, Rakúska republika) a ani predchádzajúce vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody odsúdeného od páchania trestnej činnosti neodradili.

Proti tomuto rozhodnutiu podal včas a riadne odsúdený Z. R. sťažnosť. Uviedol, že bol v minulosti trestaný, ale na území Slovenskej republiky to bolo v roku 2006 a v Českej republike to boli malé delikty. Nerozumie, prečo odsúdeného niekto súdi za jeho minulosť a nie za skutok, za ktorý trest momentálne vykonáva. Podľa názoru odsúdeného krajský súd nemal posudzovať jeho minulosť z dôvodu, že pri výmere trestu bola táto skutočnosť zohľadnená a išlo by o dvojité pričítanie. K jeho možnostiam pracovať odsúdený uviedol, že vo väznici Valdice mu prácu neuznal lekár, lebo má problémy so srdcom a ľavou rukou. Písal aj na Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky v Bratislave a aj na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Zároveň nadviazal kontakt s Úradom práce v R., kurátorom v G. a písal aj na Mestský úrad v K.. Podľa názoru odsúdeného, boli porušené jeho ústavné práva vrátane práva na spravodlivý proces z dôvodu, že nie je možné, aby súd stále vytýkal odsúdenému jeho minulosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že Krajský súd v Trnave rozhodol v súlade so zákonom, keď žiadosť odsúdeného zamietol, a preto sťažnosť odsúdeného Z. R. Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhodnotil ako nedôvodnú.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Rovnako ako krajský súd, aj Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že u odsúdeného sú naplnené formálne podmienky pre podmiennečné prepustenie.

Rozhodujúcim kritériom z hľadiska posúdenia dotknutého trestného činu ako prečinu, zločinu alebo obzvlášť závažného zločinu vo vzťahu k podmienke výkonu určitej časti trestu pri podmiennečnom prepustení (§§ 66 - 67 Trestného zákona) je právna kvalifikácia podľa cudzieho rozhodnutia, ktoré bolo uznané príslušným súdom Slovenskej republiky, a to z hľadiska kritérií uvedených v §§ 10 a 11 Trestného zákona (rozhodnutie č. 13 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2016).

Pri právnej kvalifikácii podľa uznaného rozhodnutia (trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 178 ods. 1, ods. 2 Trestného zákonníka Českej republiky) ide o úmyselný trestný čin s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov - sadzba 6 mesiacov až 3 roky. Ide teda o prečin (§ 10 ods. 1 písm. b) Trestného zákona), čomu zodpovedá lehota pre podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorá plynie od 11. októbra 2016 (uznesenie o započítaní - č. 1. 106 pripojeného spisu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6Ntc/6/2017). Podmienka výkonu jednej polovice trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, bola preto splnená.

Pokiaľ ide o materiálne podmienky podmiennečného prepustenia, hoci sú sčasti splnené (odsúdený preukazuje snahu po nájdení si práce - č. 1. 50 spisu, Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov nie je hodnotený negatívne), napriek týmto skutočnostiam je v neprospech odsúdeného jeho veľmi početná (opakovaná) trestná činnosť s počtom 18 záznamov (odpis registra trestov - č. 1. 14 spisu a nasl.), na ktorú poukázal aj krajský súd a v podrobnostiach na uvedené rozhodnutie najvyšší súd odkazuje. Opakované páchanie druhovo identickej trestnej činnosti, najmä majetkovej a proti poriadku vo verejných veciach svedčí o tom, že v prípade odsúdeného R. nemožno očakávať, že by v budúcnosti

viedol riadny život. Riaditeľ Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov v hodnotení odsúdeného uviedol, že „resocializačná prognóza odsúdeného sa vzhľadom na stredné riziko sociálneho zlyhania javí ako menej priaznivá z dôvodu, že pred nástupom do výkonu trestu opakovane páchal trestnú činnosť, nemal stabilné zamestnanie a nie je vyučený“. Najvyšší súd v tomto smere udáva, že podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je namieste len v tom prípade, ak vzhľadom na všetky okolnosti, ktoré môžu mať v rámci konania o podmienenom prepustení význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie riadny život, čo vyššie uvedené hodnotenie ústavu a závery súdu, najmä odpis registra trestov, priamo vylučuje. Samotnou okolnosťou, ktorá má nepochybne veľký význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho prípadnej trestnej činnosti. Hoci teda odsúdený v podanej sťažnosti navrhuje, aby súd neprihliadal na jeho minulosť, ale „pozeral“ vo svetle prítomnosti života odsúdeného, najvyšší súd v tejto súvislosti udáva, že nemožno paušálne dospieť k záveru, že u odsúdených s početnou kriminálnou minulosťou už podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neprichádza do úvahy; no nemožno však abstrahovať (odmyslieť si) skutočnosť, že s ohľadom na túto kriminálnu minulosť bude splnená materiálna podmienka, t. j. že odsúdený R. bude viesť riadny život, skôr veľmi výnimočné. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky nemal za preukázané splnenie druhej, a to materiálnej podmienky, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdeného Z. R. postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.